

ПРОТОКОЛ

№ 471

гр. Пловдив, 19.10.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Михаела Хр. Буюклиева

Членове: Емилия Ат. Брусева
Тодор Илк. Хаджиев

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
и прокурора Николай Ст. Божилов

Сложи за разглеждане докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Въззивно частно наказателно дело № 20235000600467 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Жалбоподателите (обвиняеми) **В. У. и Е. У.** се явяват лично. Не се явява защитникът им - **адв. К. Н.**, който е уведомил колегите си, че е ангажиран за кратко по друго дело, след което ще се яви в настоящето съдебно заседание.

Жалбоподателите (обвиняеми) **Д. Д. и Я. Й.** лично и с **адв. Т. Д.**, с пълномощно по делото.

Жалбоподателят (обвиняем) **Р. В.** лично и с **адв. И. С.**, с пълномощно по делото от по-рано и **адв. Д. М.**, с пълномощно от днес, което сега представя.

Явяват се призованите от Окръжен съд Пловдив преводачи **С. К.** – от български на руски език и обратно, и **П. М.** – от български на гръцки език и обратно.

Адв. М.: Моля докато чакаме колегата **Н.** да ни бъдат предоставени секретните материали по делото, за да се запознаем с тях.

Съдът предостави възможност на адвокатите **И. С.** и **Д. М.** да се запознаят с доказателствата, изготвени чрез специални разузнавателни

средства.

Заседанието продължава в 10:34 часа, след явяването на адв. Н. и запознаване на адв. М. и адв. С. със секретните материали.

Адв. С.: Нашият подзащитен не желае представители на медиите да присъстват в съдебната зала.

Съдът освободи присъстващия в съдебната зала представител на медиите.

ПРОКУРОРЪТ: Няма процесуални пречки да се даде ход на делото.

Адв. Н.: Да се даде ход на делото.

Обвиняемият В. У. /чрез преводача К./: Да се гледа делото днес.

Обвиняемият Е. У. /чрез преводача К./: Също.

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

Обвиняемият Д. Д. /чрез преводача К./: Да се гледа делото.

Обвиняемият Я. Й. /чрез преводача М./: Също.

Адв. С.: Да се даде ход на делото.

Адв. М.: Също.

Обвиняемият Р. В. /чрез преводача К. и М./: Също.

Съдът след съвещание намира, че са налице основания за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание.

С оглед обстоятелството, че обвиняемите не владеят български език, следва да им се назначат преводачи от български на руски език и обратно и съответно от български на гръцки език и обратно в лицето на присъстващите тук преводачи - С. И. К. и П. А. М..

По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

НАЗНАЧАВА С. И. К. за преводач от български език на руски език и обратно на обвиняемите В. У., Е. У. Д. Д. и Р. В..

НАЗНАЧАВА П. А. М. за преводач от български на гръцки език и обратно на обвиняемия Я. Й. и Р. В..

Сне се самоличността на преводача М..

Преводачът П. А. М.: 62 г., българин, бълг. гр., разведен, неосъждан, без родство със страните.

На преводачите се напомни отговорността по чл. 290, ал. 2 от НК.

Преводачът П. А. М.: Обещавам да правя верен и точен превод от български на гръцки език и обратно.

Преводачът С. И. К.: Също обещавам да правя верен и точен превод по делото.

Докладва се делото с прочитане на въззивната жалба на адв. К. Н. като защитник на В. У. и Е. У., адв. Т. Д. като защитник на Д. Д. и Я. Й. и адв. И. С. като защитник на Р. В., против протоколно определение № 1612 от 11.10.2023 г., постановено по ЧНД № 2148/2023 г. по описа на Окръжен съд Пловдив, с което на горепосочените пет лица е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ в качеството им на обвиняеми по ДП № 270/2023 г. по описа на ОСО при Окръжна прокуратура Пловдив.

Съдебният акт се атакува като неправилен, незаконосъобразен. Иска се неговата отмяна и определяне на по-лека мярка за неотклонение спрямо обвиняемите.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи към състава и съдебния секретар. Ще представим допълнителни материали, които са били изготвени след вземане на мярката за неотклонение от първоинстанционния съд, които са относими към протоколите за оглед и изземване, както и справка за иззетите веществени доказателства на Л. С., а именно - експертна справка, протокол за оглед на веществени доказателства - камерите на терминал 2 на Л. С., фотоалбум от претърсване и изземване от куфарите на В. У., фотоалбум към претърсване и изземване от куфарите на Д. Д., фотоалбум към претърсване и изземване от огледа на куфарите на Е. У., фотоалбум към претърсване и изземване на огледа на автомобил „Т.“, в която са открити множество документи за самоличност. Моля да приемете същите.

Други доказателствени искания нямаме.

Адв. Н.: Поддържам изцяло въззивната частна жалба.

Нямаме искания за отводи към състава и такива за други доказателства.

Не възразявам да се приемат представените от прокурора документи.

Обвиняемият В. У.: Поддържам жалбата на защитника ми и не възразявам този състав да разгледа мярката ми за неотклонение.

Няма да соча доказателства. Съгласен съм с казаното от защитника ми.

Обвиняемият Е. У.: Също поддържам жалбата и не правя отвод на състава. Нямам искания за доказателства. Поддържам защитника си.

Адв. Д.: Също нямам искания за отводи. Поддържам жалбата.

Нямаме доказателствени искания. Да се приемат представените от прокурора доказателства.

Обвиняемият Д. Д.: Не възразявам да се гледа делото от този състав. Поддържам жалбата на адвоката ни. Нямам искания и съм съгласен с казаното от защитника ми.

Обвиняемият Я. Й.: Също поддържам жалбата и няма да соча доказателства. Нямам възражения и не правя отводи.

Адв. С.: Поддържам жалбата с/у определението на ПОС.

Нямаме искания, вкл. за отводи към състава.

Да се приемат представените от прокурора доказателства.

Адв. М.: Поддържам жалбата, депозирана от колегата.

Не възразявам да се приемат представените от прокурора материали. Те са относими и свързани с неговия предмет. Представям и моля да приемете като доказателства актове за раждане на малолетно дете на подзащитния ми Р. В. и за сключен от него граждански брак.

Обвиняемият Р. В.: Не възразявам този състав да гледа делото за мярката ми за неотклонение. Поддържам жалбата на защитника ми и съм съгласен с казаното от защитниците ми.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат представените от адв. М. доказателства.

Адв. Н.: Също не възразявам да се приемат.

Адв. Д.: Да се приемат представените от колегата М. актове като доказателства по делото.

Адв. С.: Да се приемат.

Съдът, след съвещание, намира, че представените от представителя на Апелативна прокуратура Пловдив материали, както и представените от защитата на обвиняемия В. досежно семейния статус на последния са относими към предмета на делото и следва да бъдат приети, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

Приема експертна справка от И. по о. ПЦЛ“ към Министерство на отбраната, записи от камери за видеонаблюдение на терминал 1 на Л. С., протокол за оглед на веществени доказателства от 18.10.2023 г., фотоалбуми от 10.10.2023 г. – 4 бр., акт за раждане, в който като баща фигурира Р. Ю. П. на В. Р. и акт за сключен брак, в който фигурира Р. Ю. П.. **Прочетоха се същите.**

С оглед изявленията на страните, съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да се даде ход на съдебните прения, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, моля да оставите без уважение жалбите срещу определението на Пловдивски окръжен съд, което да бъде потвърдено като законосъобразно и обосновано.

На първо място, спрямо обвиняемите е повдигнато обвинение по чл. 321, ал. 3, т. 1 от НК, а за четирима от обвиняемите – баща и син У.и, Д. Д. и Я. Й. и по чл. 233 от НК.

Безспорно делото е в един начален етап на разследване, но сте се запознали с него и виждате, че обемът доказателства е достатъчен да се извода за обосновано подозрение, че тези лица са участниците, съответно ръководителят на организираната престъпна група, както и че се съпричастни към второто им вменено престъпление от материалния закон.

На 09.10.2023 г. те са задържани и от момента на задържането се е

пристъпило към изземване на куфарите, които са били чекирани на Терминал 2. От фотоалбумите е видно с каква прецизност и детайлност са били подредени всички оптични прицели, а от огледите на ВД камерите на терминал 2 се вижда движението на обвиняемите лица на терминала.

Не на последно място първоинстанционният съд е отчетел и показанията на разпитаните до този момент свидетели.

Следва да се отбележи, че неминуемо е налице забрана съгласно регламента на Съвета на Европейския съюз - № 833 от 2014 г. и по-точно съгласно т. 33 на продажбата, доставката, трансфера или вноса пряко или косвено на изброените стоки, а те се оборудване за нощно виждане, бинокли, оптични прицели за наблюдение на мишени, прицели за стрелково оръжие, прицели за термовизионно наблюдение и далекомири. Налице е вече пред вас и експертната справка от ИМО, че всички тези вещи, които са били иззети, попадат именно под хипотезата на изброените в регламент 833.

Първостепенният съд е отделил достатъчно внимание и на това е ли налице и втората предпоставка обвиняемите лица да се укрият или да извършат друго престъпление, като е достигнал до изводите, че могат, както да се укрият, така и да извършат и друго престъпление. Изложени са доводи в мотивите, че са налице множество задгранични пътувания на баща и син У.и, на Д. Д., на Я. Й., които в непродължителен период от време пътуват основно в Г., Т. и Р., че не са български граждани, нямат постоянно местопребиваване в страната ни, имат възможност да напуснат страната, като по този начин осуетят бъдещата наказателна репресия спрямо тях, както и приключването на воденото спрямо тях досъдебно производство. Моля да се съобразите с мотивите, които са били изложени в тази насока от Пловдивския окръжен съд.

Към настоящия момент считам, че за постигане целите на чл. 57 от НПК най-адекватната мярка за неотклонение е именно задържане под стража. Моля в този смисъл да е и вашият съдебен акт.

Адв. Н.: Уважаеми апелативни съдии, разбира се, не сме очаквали да чуем друго от прокурора и така, както методично, логично, дори задълбочено представи картината пред вас, сякаш и аз сякаш бих задържал обвиняемите, но тя нито, според нас, нито е толкова простичка, нито е толкова еднозначна. Както сме заявили и пред първата инстанция, ние считаме, че няма

обосновано подозрение изправените пред вас обвиняемия да са членове на ОПГ, а пък Р. В. да е техен ръководител. В тази посока могат да се правят предположения на базата на някои индикации, част от които са в типичното творчество на оперативното разузнаване, намерило отражение в справки и докладни сред томовете със СРС. Практически обаче доказателства, на базата на които да се изгради това обосновано подозрение няма. Това, че У. е назначен за ръководител логистика, това, че пътува, че е приел някаква пратка с вещи от Техномаркет или Технополис изобщо не означава, че е причастен към ОПГ, доколкото е изпълнявал функциите си според възложената му официална и легална работа.

Все пак, както е и доктринерно изяснено и утвърдено в практиката ОПГ е трайно сдружение за извършване на престъпления и ако няма елемента на трайност, който да е обоснован от доказателства, а не от справки с предположения, дори да има доказателства за някакво сдружение, това няма как да бъде престъпление по чл. 321 от НК. Проведените СРС никак не помагат на обвинителната теза в това отношение.

Що се отнася до другото престъпление, за което обвинението е формулирано във вр. с чл. 18 НК като опит, колкото и да изглежда страховито, в крайна сметка става дума за няколко вещи. Това са вещите, които реално представляват предмет на престъпление, понастоящем това са вещите, които създават усещането, намерило доста отзивчив и истеричен отзвук в медийното пространство, че едва ли не изправените пред вас лица са ятаци на военни и паравоенни организации в Р., работещи с правителствени пари, в каквата посока има отразени становища от ДАНС. Всичко това не създава обосновано предположение, създава индикации за нещо, върху което трябва да се работи, за да се съберат доказателства, както за естеството на дейността, така и за неговия мащаб. Не мислим, че от това, което е обективно установено понастоящем, само по себе си може да се направи заключение, че лицата от една страна са членове на ОПГ, а от друга страна поради мащабността на извършеното от тях могат да извършат престъпление, бидейки на свобода.

Съвсем не е за подценяване един детайл, от който сякаш държавното обвинение избягва внимание. Тъй като голямото чудо е, че с действията си да опитат да изнесат тези оптически прибори за Р. обвиняемите са нарушили

Регламент № 833 от 2014 г., обаче с Регламент 262 от 23.02.2022 г. е допуснато изменение на въпросния регламент от 2014 г., в който изрично в чл. 1, ал. 2 е казано, че се забранява изнасянето на продукти, годни за двойна употреба, ако тези продукти са предназначени за военна употреба или за военни крайни потребители. От това уточнение става ясно, че ако една вещ, макар и по природата си да може да бъде употребявана, и за цивилни, и за военни средства, както впрочем е и един нож за хляб, а и да не забравяме, че Септемврийското въстание е вдигнато с кирки, вили и лопати, ако тази вещ може да бъде използвана двойно, за да се приеме, че е нарушен Регламент 833 от 2014 г. трябва да се докаже изричното предназначение на конкретната вещ, предмет на износ, че е за военни цели или за крайни военни потребители. Такива доказателства по делото няма и не само с необходимата категоричност за осъдителна присъда, но няма необходимата индикативност, дори за обосновано предположение, защото виждате, че всичко това е купувано официално от България и представлява основно ловни принадлежности. Ловджиите са една особена порода хора, които са склонни да дават много повече пари за лова си, отколкото за семейството си. Следователно, при това уточнение на цитирания регламент, който изменя първия, не е достатъчно само, че са хванати вещите на Л.то в опит да бъдат изнесени, за да се приеме, че е налице твърдяното престъпление по чл. 233 от НК. Нужно е да се докаже с каква цел биват изнася. Целта не следва вещите в този случай. Ето защо си позволяваме да считаме, че процесуалната репресия в момента е твърде остра, а и несъразмерна по отношение на тези обвиняеми, а и молим да я облекчите. В частност моите клиенти баща и син У.и съвсем не смятам, че са адресати на такива доказателства за престъпна дейност, която сама по себе си да разкрива обществена опасност, изискваща задържане под стража, а това, че пътуват е реализация на едно признато право, не са го правили нелегално, поради което считам за много опасно за правния мир този факт да бъде обръщан в настоящия процес срещу тях така, както пледира прокурорът. Благодаря ви, приключих.

Съдът даде дума за лична защита на обвиняемите В. У. и Е. У..

Обвиняемият В. У.: Съгласен съм с това, което каза адвокатът ни. Няма какво да добавя.

Обвиняемият Е. У.: Поддържам казаното от адв. Н. и няма какво да

добавя.

Адв. Д.: Уважаеми апелативни съдии, каквото и да кажа след продължителната реч на колегата К. Н. ще бъде в някаква степен повторение, тъй като заедно сме разглеждали и анализирали всички доказателства и материали.

Искам само конкретно да обърна внимание по отношение на клиента м и Я. Й., за когото няма абсолютно никакво доказателство, че се е занимавал с транспортиране, изкупуване и каквото и да било във връзка с тези предмети, открити в куфарите. Дори, видно от снимките, които се представиха като доказателства по делото, той се разхожда в Л.то, чакайки приятеля си да приключи работа и да се приберат. Той е гражданин изцяло на държава членка на Европейския съюз, което гарантира, че ако се наложи да се бъде доведен за представянето му пред съд във връзка с наказателно производство можем да очакваме едно пълно съдействие и по никакъв начин не може да поставяме под съмнение този факт с цел той да бъде задържан на територията на Република България. Смятам, че по отношение на него мярката специално е прекалено тежка и следва да бъде освободен под гаранция.

Другият ми доверител по същия начин смятам, че не може да бъде подведен под причастност към престъпленията, за които е обвинен и няма доказателства, които да сочат в тази насока. Извършвал е редовни пътувания, както се разбира от справка, и то не от тази, не от миналата година. Той посещава страната, трудово зает е, както в България, така и в Р., има адрес, на който живее в България и не би било проблем по-лека мярка да изпълни ролята за довеждането му пред съд и изтърпяване на реална присъда. В тази връзка подкрепям искането на колегата подзащитните ни да бъдат освободени под гаранция.

Съдът даде дума за лична защита на обвиняемите Д. Д. и Я. Й..

Обвиняемият Д. Д.: Съгласен съм с това, което каза адвокатът ни. Няма какво да добавя.

Обвиняемият Я. Й.: Поддържам казаното от адв. Д. и няма какво да добавя.

Адв. М.: Почитаеми апелативни съдии, поддържам жалбата на

колегата, с която се атакува определението на Пловдивския окръжен съд, който от процесуална гледна точка е изпълнил своите задължения в производството по чл. 64 от НПК, като което е приел, че от доказателствените източници по делото е изводима обвинителната теза и разбира се в условията на кумулативност съществуват рисковете от укрИ.е и извършване на престъпление по отношение нашия подзащитен.

Оценявам жалбата на колегата като основателна, правилна и законосъобразна. Моля да ревизирате това протоколно определение на ПОС като приемете, че по отношение на Р. не съществуват кумулативните предтолставки на чл. 63, ал. 1 от НПК.

Основните аргументи на съда за задържането на Р. са се свели до разумен анализ на доказателствата по делото и защитата няма да си позволи да влиза в подробен анализ на тези доказателства, тъй като настоящето производство е специално по своя характер и не следва да се прави такъв задълбочен анализ. Единственото, което бих си позволил да направя в скоби като корекция по определението на ПОС е малко прибързаната оценка на достоверността на определени гласни доказателства и конкретно на показанията на Зарина И.ова, която се явява основен свидетел на обвинителната теза. Съдът е загърбил от вниманието си едно основно обстоятелство, че към тази свидетелка, когато се оценяват нейните показания, трябва да се подходи много предпазливо, стигайки до крайния извод, че тя е директен източник на преки доказателства и информация, която обосновава обвинителната теза. Хипотезата, в която свидетелката И.ова не следва да носи наказателна отговорност е много добре описана в чл. 321, ал. 4 от НК и сл., в които същата, ако следва да се ползва от тази благоприятна правна последица да не носи никаква наказателна отговорност е следвало да изложи всички факти и обстоятелства преди започване на т.нар. инкриминирана дейност. Видно от всички материали по делото, тя на практика е била не само счетоводител в процесната фирма, но и в секретните материали по делото има една аналитична докладна, в която много научно се обяснява според структурата на ДАНС кой какво участие взема в съвместната престъпна дейност, така че тази крайна оценка на съда за директно черпене на информация ми се струва малко прибързана, доколкото в производството по мерки за процесуална принуда можем да навлизаме толкова дълбоко тълкуване на доказателствата. Така или иначе

достоверността на показанията на свидетелката И.ова трябва да бъде много внимателно проверявана.

Позовава се съдът в мотивите си на всички извършени процесуални действия, вкл. свързаните с претърсване и изземване от съответния адрес, автомобили и т.н., но някои от тях не са минали на одобрение по чл. 161 от НПК, т.е. съдът се е позовал в мотивите си, като на практика е отхвърлил извършването на тези действия поради липсата на мотиви в изложените искания. Това е една скоба, един детайл, който на пръв поглед не е основен и не седи на вашето внимание, но за процесуална прецеизност следва да бъде взет под внимание, т.е. след като не са били санкционирани и издържани по съдебен ред, не могат да бъдат ползвани в настоящето производство.

Колегата Н. отвори една много важна скоба пред вас, която е свързана пряко със съставомерността на деЯ.ето, която принципно вие не сте ограничени да изследвате в производство по мярка за неотклонение. На пръв поглед, ако едно деЯ.е е несъставомерно, то може ли целите на мерките за процесуална принуда да бъдат обслужени със задържането на хора, за които няма съставомерни деЯ.я. Не мога да твърдя, че прокуратурата прави това спекулативно, може да е станало и неволно, но нормата включва именно цитирания от прокуратурата регламент, който е бланкетен диспозитив към нормата на чл. 223 от НК, по която имаме обвинение като вторично престъпление, включва в себе си именно цитирания от прокуратурата регламент, който е бланкетен диспозитив към нормата на чл. 223 НК. т.е. този текст трябва да бъде обвързан с бланкетно нарушаване, в случая на конкретен договор. Това е по-скоро конкретен регламент. Колегата Н. цитира и Регламент 262/2022 г., който е актуалният действащ и него трябва да имаме предвид. Това, което цитира колегата в текста на чл. 1, ал. 2 има изискване за специална цел, т.е. тези стоки, които по принцип няма спор, че са за двойна употреба и попадат в този ограничителен списък, трябва да имат предназначение за военна употреба и второ – крайният потребител да е някакво военно формирование. Единственото, което се представя на вашето внимание по този въпрос е съдържащата се в материалите по ВДС аналитична докладна на оперативния служител на ДАНС, който е издал този работен служебен

документ. Както казах по-рано, този писмен документ не може да бъде третиран като процесуално годно доказателство. Той е работен доклад, хипотеза на някакви работни твърдения. По делото няма едно косвено или пряко доказателство, което да наумява, че целта на износа на тези стоки е целял зареждането на паравоенни или военни формирования като крайни потребители. Единственото твърдение по делото е, че някакъв руски гражданин Лебедовски правел някакви контакти с паравоенни формирования и евентуално някакви неофициални представители на правителството на Р. с цел евентуално тези стоки с двойна употреба да бъдат употребени за войната с У.. Това е една оперативна басня, която не е подкрепена от едно пряко и косвено доказателство. Напротив, нещо повече – по делото има налични гласни доказателства, които удостоверяват, че целта на износа на тези оптични прибори и други стоки с двойна употреба е не за военни цели, а за ловни цели. Това са обясненията на обвиняемите В. У. и Д. Д.с, който даже обяснява, че нашият доверител с негова карта е помогнал да заплати стоката от съответния магазин и че той му е върнал после парите на ръка, тъй като плащането е следвало да се извърши с карта. Оставяйки настрана този детайл вие виждате, че на практика има доказателства, макар и изхождащи от обвиняемите, че целта на износа и предназначението на тези стоки с двойна употреба е свързано е с любимия мъжки ловен спорт. Нормата на чл. 223 от НК е за вторична престъпна дейност и аз считам, че след като няма текст, свързан с това, което да ангажира отговорност за извършване на тежко умишлено престъпление на територията на страната или на други държави, тогава седи открит въпросът дали има ОПГ. Не може да има създаване на ОПГ с цел извършване на някакви административни нарушения, тъй като това е лицензионна дейност, свързана с износ на тези стоки с двойна употреба, така че този въпрос седи открит и аз смятам, че на този етап, макар и при многото извършени действия от разследването, заявката за едно мащабно разследване по това дело не този пръв разумен поглед не може да се изведе обосновано предположение за отговорност на подзащитния ни Р..

Отделно от това смятам, че по отношение доверителя ни не съществуват кумулативните предпоставки за вземане на най-тежката мярка за неотклонение. Тя се налага не по правило, а по изключение, и то когато никоя от другите мерки за процесуална принуда по чл. 58 от НПК не може

да постигне целите, визирани в чл. 57 от НПК. Първоинстанционният съд си е поставил едно процесуално ограничение сам на себе си като е задържал доверителя ни с изводи за риск от извършване на бъдещо престъпление, с оглед вида и характера на инкриминираната дейност и евентуалното ангажиране на наказателна отговорност, който подход принципно е правилен и е свързан и с практиката на Европейския съд, която позволява, с оглед тежестта и характера на повдигнатото обвинение да се прибегва към едно първоначално задържане на обвиняемото лице. Тази практика е валидна, почитаеми съдии, в хипотезата, когато едно деяние е съставомерно по националния закон. Тук доказателствата по делото говорят за друго. Оставайки настрана това обстоятелство, съдът не се е занимал с личността на Р. В., като не е изложил никакви обстоятелства и разсъждения, че е млад човек, занимаващ се активно с търговска дейност, за която плаща данъци, човек, който няма никакви регистрирани криминални и противообществени прояви на територията на РБългария, а и на други държави, което обективно го поставя в юридическата оценка на неопасно лице. Считам за неправилни разсъжденията на съда относно риск от укриване от негова страна, като съдът е направил един много подробен анализ на писмените доказателства и по-скоро приложените паспорти на доверителя ми, т.е., че той е гражданин на Р. Г., че има кипърски паспорт и има руско гражданство. Правото на гражданство е конституционно право и не може да бъде тълкувано във вреда на едно лице. Доколкото, ако се прави предположение, че той като чужд гражданин може да напусне българската държава, тогава прокуратурата би могла да приложи процесуалния инструмент да му наложи забрана да напуска територията на страната, но до този момент не е сметнала, че това е необходимо, но да се вменява, че по силата на закона като гражданин на друга държава трябва да бъде задържан е неправилно.

Освен това, забравил е съдът, че Р. е управител на търговско дружество, регистрирано в РБ, което има седалище, адрес на местоживее, с който е обвързан на територията на Република България и до тук правото му на свободно придвижване е свързано с активната търговска дейност, която осъществява в рамките на управляваното от него дружество. Смятам, че мярка за неотклонение задържане под стража не би изпълнила тези цели, които законодателят е заложил. Разбира се, от вас се очаква да потвърдите

определението на първоинстанционния съд. Този случай има и обществен отзвук, но смятам, че той трябва да остане на заден план и оценявайки всички юридически факти по делото и целите на законодателя, смятам, че трябва да бъде постановен съдебен акт, с който на Р. да бъде определена по-лека мярка за неотклонение. Разбира се, вие трябва да охраните интереса на правосъдието, което е основна цел и функция на дейността на всички магистрати, но смятам, че в конкретния случай следва да ес приложи балансиран подход, когато се обслужват целите на българското правосъдие.

Предлагам ви да се даде възможност на органите по разследването да работят по това дело и да се осигури присъствието на обвиняемия, поради което смятам, че адекватна мярка за неотклонение би се явила парична гаранция, съобразена с неговото материално състояние. Той е във възможност да плати гаранция. Смятам, че тя в най-пълна степен би изпълнила целите на чл. 57 от НПК. В този смисъл моля да се произнесете.

Адв. С.: Уважаеми апелативни съдии, няма да повтарям колегите Н. и М., които бяха изключително изчерпателни.

Искам да обърна внимание на начина, по който се води разследването. Прави впечатление в голяма част от разпитите на свидетели и обвиняеми начинът, по който се правят заключения – „логично е да се заключи“, „предполагам, че“ - няма конкретика имало ли е други опити за износ какви са били тези опити какви вещи са опитвали да изнасят.

По отношение наличието на ОПГ, както и колегите посочиха, законодателят в чл. 93, т. 20 от НК дава легална дефиниция. Анализът ѝ на първо място показва, че за да е налице ОПГ следва да се прецени количествен критерий. Изискването е сдружението да от три и повече лица. Този количествен критерий обаче не е единствен, а от обективна страна е необходимо също да се установи, че се касае за трайно структурирано сдружение. Този признак означава обективно, че общност от най-малко три лица си е поставяла за цел съгласувано извършване на престъпления в страната и чужбина, наказуеми с лишаване от свобода повече от три години. Изисква се тази насоченост в дейността да не е инцидентна, както е в настоящия случай за някакво определено престъпление, за определен момент, а да обхваща изричното съгласие на лицата за създаване на предпоставки за извършване на поне две

престъпления от категорията, посочена в закона. Изисква се и съзнанието, че сдружението е направено със съзнанието, че е за извършване на престъпление. Никъде от доказателствата по делото такава цел не е установена. Този спорен текст на чл. 233 НК е бланкетна норма, като тя трябва да бъде допълнена със съответните текстове на други специални закони, съответно с прословутия регламент 833, който е изменян многократно във времето, а редакцията, която ние установихме към момента е към 2022 г. Повтарям, че тези продукти трябва да са предназначени за военна употреба.

С оглед изложеното моля да уважите жалбата ни и да отмените определението на Пловдивския окръжен съд, и да вземете по-лека мярка за неотклонение на подзащитния ни В..

Съдът даде дума за лична защита на обвиняемия Р. В..

Обвиняемият Р. В.: Съгласен съм с казаното от адвокатите ми и няма какво да добавя.

Съдът след съвещание

О П Р Е Д Е Л И :

Дава последна дума на обвиняемите.

Обвиняемият В. У.: Смятам, че по-лека мярка за неотклонение, като парична гаранция, би била по-адекватна.

Желая писмен превод на акта на съда.

Обвиняемият Е. У.: Моля за по-лека мярка за неотклонение – парична гаранция.

Също искам писмен превод на акта на съда.

Обвиняемият Д. Д.: Моля за по-лека мярка.

Искам превод на съдебния акт.

Обвиняемият Я. Й.: Искам по-лека мярка за неотклонение.

Да ми се преведе актът на съда.

Обвиняемият Р. В.: Искам по-лека мярка.

Желая писмен превод на материалите, без значение на руски или на

гръцки език.

Съдът, след тайно съвещание, обяви на страните приложеното по делото определение.

Преводачът С. К.: Моля да ми бъдат изплатени 80 лв. за извършения от мен превод като възнаграждение.

Преводачът П. М.: Също моля за възнаграждение за извършения превод – 100 лв.

Съдът счита, че на преводачите следва да се изплати възнаграждение за извършения от тях в днешното съдебно заседание превод, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

Да се изплати на преводачите възнаграждение за извършения превод от бюджета на съда в размер на 80 лв. на К. и 100 лв. на М..

Издадоха им се РКО.

Протоколът изготвен в с. 3.

Заседанието се закри в 12:00 часа.

Председател: _____

Секретар: _____